

ODWISŁY (3) *part praet act*

o *prawdopodobnie jasne (tak w od-)*.

sg [f A odwisłą.] ◊ n I odwisłym (1). ◊ pl N subst odwisł(e) (1). ◊ G odwisłych (1).

Sł stp notuje, Cn s.v. *kładouchy*, Linde XVII w.

Zwisający, obwisły; flaccidus, marcidus Cn (3): Gutturosi – Zodwisłim woliem podgarłkiem. *Calep* 467a; *Mammosus* – Zwiłkimi czeczki, odwisłich czeczki. *Calep* 633b; [A iefliby fkorá wiśiáá/ [...] Po wysćiu Wolá [...] Weźmi Rożánych iágod/ Hálunu/ Kwiećia leśnych gránatow [...] Warz to weśpoł w ocćie białym/ [...] pomázuyże tym fkorę odwiłá [!]/ á fćapć fie pięknie. *SienHerb* 519b].

a. Odstający (1) : Wargi subtilne nie daleko odwiśle, człouieka roztrópnego y we wśitkim bacznego znam(ionują) *GlabGad Ov.*

Cf **ODWIESISTY, ODWIESZONY, ODWISNAĆ, POWIESISTY**

ZZa